

الايام المباركة – الاعياد

(1) ميلاد حضرة الباب

- "اذن ان يكبرن على النقطة خمس و تسعين مرة في اوليها و آخريها ملخص اين باب آنكه چون شجرة حقيقت مرآة الله بوده و هست و در او دیده نمیشود الا الله از اين جهت امر شده كه در حين استواء آن بر عرش خود و انتقال آن از عرش اول نود و پنج كلمة تعظيم گفته شود و در غير آن از پنج تكبير زياده اذن داده نشده زيرا كه حروف حيّ از آن واحد بلا عدد ظاهر ميگردد و كلّ مراتب اعداد متكثره واحدا واحدا از واحد اول متجلى ميگردد لعلّ در يوم قيامت در حين ظهور شجرة حقيقت اگر عامل الله بوده در آن مرآت كلّ حروف حيّ را مشاهده ميكني نه بطوري كه در نفس حروف مشاهده ميكني بلكه قدرت صرفه بر تجلى بآنها كه مدلّ گرداند آن مظاهر را بر ذات خود و همچنين كلّ مراتب اعداد را بلسان ميگوئي الله عاملم وليّ آن روز ظاهر ميشود اگر صادق بوده اگر در حين ظهور "من يظهره الله" از براي او عمل کرده الله عامل بوده و الا صادق نبوده در عمل خود هر مؤمني كه در آن روز با ايمان است و از براي خدا عمل ميكرده از براي او عامل خواهد بود و الا عمل او لدون الله بوده كه از براي او واقع نشده چنانچه در ظهور رسول الله – صليّ الله عليه و اله – اگر نفسي عامل بوده الله از حروف انجيل از براي رسول الله اظهار ايمان مينمود و همينقدر كه نشد علامت اين است كه خالص نبوده و همچنين در ظهور شجرة بيان اگر عاملی از براي خدا هست نفسي است كه عمل ميكند الله با تباع او و الا خالص نبوده كه اگر خالص ميبود لدون الله نميشد فلتتقن الله يوم ظهوره لعلكم تفلحون"، البيان الفارسي، 13 : 8

- "أنتم على "النقطة" في أوليها و آخريها خمس و تسعين مرة في صلواتها لتعظّمون و لتصلّين كلّكم مرة واحدة ولكنكم فرادی تقصدون"، البيان العربي، 13 : 8

- "الأبد قد قدر في الباب الوهاب أن يرفعون الله على النقطة في أولها و آخريها خمس و تسعين مرة ثم في صلوة الميت تقومون مجتمعون ولكنكم فرادا تقصدون وأنتم الموتى بالعدل ترقدون"، هيكل الدين، 14 : 8

(2) اعلان الدعوة (البعثة)

- "فسبحانك اللهم ما أعلى جودك وإفضالك وما أبهى كرمك وألطفك حيث قد كملت البيان سنتين كاملتين بعد ما قد ربيته عدد "الدال" فهذا أول مبدء مطلع أبديتك، فلتنزلن اللهم على من في البيان في تلك الليلة العظمى التي قد جعلتها مطرزة باطراز رضائك ومجللة بشئونك بهائك، وجعلت يومها عيداً لمن فيه وجعلته أعظم أيامك وأكبر ساعاتك، حيث قد خلقت به البيان وجعلته عيد ما قد أذنت بالافطار بعد الصوم وجعلته أول يوم ظهورك فقد تقمصت ذلك اليوم بشأنين عظيمين وتقمصت تلك الليلة بقدرين كبيرين، فلتنزلن اللهم على مطالع ما قد خلقت في البيان من كل ظهوراتك وتجلياتك وآياتك ودلالاتك وعلاماتك ومقاماتك وتجلياتك ما ينبغي لعلو سلطانك وسمو مكانك وارتفاع آياتك وامتناع كلماتك ولتنزلن اللهم في تلك الليلة على شجرة محبتك من أصلها وفرعها"، **رسالة الشؤون الخمسة، بسم الله الإله الإله**

- "وكانت الساعة إذ ذاك تشير الى ساعتين واحدى عشر دقيقة بعد الغروب من عشية الليلة الخامسة من جمادي الأولى سنة 1260 هـ، المطابقة لليلة الخامسة والستين بعد النيروز، وتطابق أيضا ليلة اليوم السادس من خرداد سنة نهنك ثم قال لي (حضرة الباب): إنّ هذه الليلة وهذه الساعة سيُحتفل بها في الأيام الآتية كأعظم الاعياد وأهمها فاشكر الله الذي أوصلك الى مرغوب قلبك وأشريك من رحيق كلامه المختوم طوبى للذين هم إليه واصلون"، **مطالع الانوار، الفصل الثالث، الصفحة 53-54**

- أيضا راجع، **الصحيفة المخزومية**، الباب الثاني: "وكان من دعائه عليه السلام في عيد الغدير ويوم الجمعة ويوم الخامس من شهر جمادي الاول".

(3) الشهادة

- "اذن ان يكبرن على النقطة خمس وتسعين مرة في أوليها وآخرها ملخص اين باب آنكه چون شجرة حقيقت مرآة الله بوده و هست و در او دیده نمیشود الا الله از اين جهت امر شده كه در حين استواء آن بر عرش خود و انتقال آن از عرش اول نود و پنج كلمه تعظيم گفته شود و در غير آن از پنج تكبير زياده اذن داده نشده زيرا كه حروف حيّ از آن واحد بلا عدد ظاهر ميگردد و كلّ مراتب اعداد متكثره واحدا واحدا از واحد اول متجلى ميگردد لعلّ در يوم قيامت در حين ظهور شجرة حقيقت اگر عامل الله بوده در آن مرآت كلّ حروف حيّ را مشاهده ميكني نه بطوري كه در نفس حروف مشاهده ميكني بلكه قدرت صرفه بر تجلّي بآنها كه مدلّ گرداند آن مظاهر را بر ذات خود و همچنين كلّ مراتب اعداد را بلسان ميگوئي الله عاملم وليّ آن روز ظاهر ميشود اگر صادق بوده اگر در حين ظهور "من يظهريه الله" از براي او عمل کرده الله عامل بوده و الا صادق نبوده در عمل خود هر مؤمني كه در آن روز با ايمان است و از براي خدا عمل ميكرده از براي او عامل خواهد بود و الا عمل او لدون الله بوده كه از براي او واقع نشده چنانچه در ظهور رسول الله - صلي الله عليه و اله - اگر نفسي عامل بوده الله از حروف انجيل از براي رسول الله اظهار ايمان مينمود و همينقدر كه نشد علامت اين است كه خالص نبوده و همچنين در ظهور شجرة بيان اگر عاملی از براي خدا هست نفسي است كه عمل ميكند الله با تّباع او و الا خالص نبوده كه اگر خالص ميبود لدون الله نميشد فلتتقن الله يوم ظهوره لعلكم تفلحون"، البيان الفارسي، 13 : 8

- "أنتم على "النقطة" في أوليها وآخرها خمس وتسعين مرة في صلواتها لتعظمون ولتصلين كلّكم مرة واحدة ولكنكم فرادى تقصدون"، البيان العربي، 13 : 8

- "الأبد قد قدر في الباب الوهاب أن يرفعون الله على النقطة في أولها وآخرها خمس وتسعين مرة ثم في صلوة الميت تقومون مجتمعون ولكنكم فرادا تقصدون وأنتم الموتى بالعدل ترقدون"، هيكل الدين، 14 : 8

(4) عید الصیام (النوروز، رأس السنة حسب التقویم البدیع)

- "فصبحانك اللهم ما أعلى جودك وإفضالك وما أبهى كرمك وألطافك حيث قد كملت البيان سنتين كاملتين بعد ما قد ربيته عدد "الدال" فهذا أول مبدء مطلع أبديتك، فلتنزلن اللهم على من في البيان في تلك الليلة العظمى التي قد جعلتها مطرزة باطراز رضائك ومجللة بشئونات بهائك، وجعلت يومها عيداً لمن فيه وجعلته أعظم أيامك وأكبر ساعاتك، حيث قد خلقت به البيان وجعلته عيداً قد أذنت بالافطار بعد الصوم وجعلته أول يوم ظهورك فقد تقمصت ذلك اليوم بشأين عظيمين وتقمصت تلك الليلة بقدرين كبيرين، فلتنزلن اللهم على مطالع ما قد خلقته في البيان من كل ظهوراتك وتجلياتك وآياتك ودلالاتك وعلاماتك ومقاماتك وتجلياتك ما ينبغي لعلو سلطانك وسمو مكانك وارتفاع آياتك وامتناع كلماتك ولتنزلن اللهم في تلك الليلة على شجرة محبتك من أصلها وفرعها"، **رسالة الشؤن الخمسة، بسم الله الإله الإله**

يوم الله

- " ملخص این باب آنکه خداوند عالم در میان ایام یومی را منسوب بخود فرموده و آن را "یوم الله" خوانده و ضامن شده هر که حق و حرمت آن یوم را شناسد و آنچه خداوند فرموده در آن عمل کند مثل کل سال جزا دهد او را و یک مثقال ذهب صرف در آن مثل سیصد و شصت و یک مثقال است که در سبیل خداوند صرف نموده باشد و همین قسم در کل اعمال و شئونات خیر جاری نموده امر الله را و آن یومی است که شمس منتقل میگردد از برج حوت بحمل در حین تحویل چه لیل واقع شود و چه نهار سزاوار است که اقل از عدد واحد آلاء نباشد و فوق مستغاث و در این بین هر کس هر چه تواند اذن الله از برای او بوده و هست چه در غیر این یوم در بیان اذن داده نشده تلذذ بآلاء و نعماء متعدده در حین واحد تا آنکه حق آن شیئی کامل گردد نزد آن نفس و همچنین در ضیافت محبوب است که بر یک نعمت شود ولی اعلاى آن و همچنین در عادت لیل و نهار بر یک نعمت متلذذ شوند در مجلس واحد و تعدد الاء و نعماء را بتعدد مجالس قرار دهند که این اقرب است بتقوى عند الله و اذن داده شده که در لیل بعدد کل حول این آیه را تلاوت نماید "شهد الله انه لا إله الا هو المهيمن القيوم" و در نهار آیه "شهد الله انه لا إله الا هو العزيز المحبوب" یا آنکه آیه شهد الله که در آن ذکر قدرت است که آن از برای تالین افضل است عند الله و آن یوم یوم نقطه است و هیجده روز بعد از آن ایام حروف حی است که اشرف است از ایام هیجده شهر که هر یومی منسوب بیکی از احکام کلشیئی است که کینونیات کل ادلاء بر توحید حقند و در ظواهر چونکه ذکر نبی و وصی در این کور نمیگردد بمؤمنین اطلاق میشود الا یوم قیامت که هر کس را شجره حقیقت بهر اسم که خواهد ذکر میکند و غیر از آن کسی نمی شناسد تا آنکه حکم کند و در واحد اول صوم جایز نیست بلکه بابواب واحد دخول در جنت واجب و کل این ظهورات از برای اینکه در یوم "من یظهره الله" که یوم اول یوم او است و مثل او مثل شمس است در نهار باو هدایت یافته نه آنکه مثل این ظهور گردد که مثل این یوم گذشت و کسی که این یوم از برای او خلق شده در حزن

بود و حال آنکه این یوم بنسبت باو عزیز گشته و هر شیئی در یوم قیامت ظاهر میشود بر هیکل انسان حتی دقائق و ساعات و لیل و نهار و ایام و شهور و سنین و فوق آن تا آنکه بمطالع آیات ازلیه و ظهورات قدمیه منتهی گردد که آنوقت اجل از این است که ذکر حدود خلقی شود لم یزل الله کان عالما و قدیما و لم یزل الله کان حاکما و قدیرا. "

البيان الفارسي، 14 : 6

- أيضا راجع ، يوم الله: راجع رسالة الشؤون الخمسة، بسم الله الإله الإله بمراتبه الخمس